

TEMA DEL DIA

El Nadal del retrobament torna a omplir les llars

► Catorze personalitats polítiques i cíviques de les comarques centrals expliquen a Regió7 com viuran aquest 25 de desembre ► Les celebracions tornaran a reunir famílies senceres després de la pandèmia, en molts casos al voltant d'un tió i d'un àpat casolà amb escudella de galets

J.E | G.C | A.C | L.S | P.M | M.S.
MANRESA | BERGA | SOLSONA | PUIGCERDÀ

■ A casa (o a la dels parents) i amb una cuina d'elaboració pròpia que en molts casos tindrà l'escudella de galets i carn d'olla com a plat principal. Així és com viuran avui l'àpat de Nadal la majoria de les catorze personalitats dels àmbits polític i social de les comarques centrals que s'han prestat a compartir amb aquest diari la manera com preveuen celebrar aquestes festes en família. Per a la majoria suposen un retorn a la plena normalitat després de dos anys de pandèmia que en alguns casos van impedir reunir tot hom o fer activitats conjuntes dins i fora de casa. Enguany, la represa permetrà recuperar en tota la seva plenitud les tradicions més aferrades d'aquesta festa, des de fer cagar el tió, fins a cantar nadesles, i en alguns casos completar la jornada amb el joc del quinto.

MARC ALOY

«Serem quatre generacions cantant junts cançons de folk»
L'alcalde de Manresa passarà el Nadal amb la família materna Guàrdia-Alavedra. «Serem 15, i dinem a casa de l'àvia Josefina, que farà Mar i Muntanya, un dels seus plats típics de Nadal», mentre que el primer plat «ens el repartirem», i l'alcalde hi contribuirà amb una mousse d'espàrrecs. Explica que, abans de dinar, faran cagar el tió, i després cantaran cançons de folk amb guitarres (mare i cosina) i piano (l'àvia). «Quatre generacions cantant junts», puntualitza. Com a alcalde, aquest matí també anirà a saludar els presents al dinar que reparteix la comunitat de Sant Egidí per a les persones vulnerables. Demà, que és Sant Esteve, la celebració la farà amb la família paterna Aloy-Bosch, i en

aquest cas, «serem uns 25», i l'àpat serà fora de casa perquè, «des que no hi ha els avis, anem a un restaurant de la comarca. Abans, la iaia feia el menú per a tots!», recorda. Explica que les festes d'aquest any «seran les primeres en què recuperarem la plena normalitat», perquè el 2020 «ho vam celebrar en molt petit comitè i amb les precaucions establertes, i l'any passat encara amb restriccions i la mascareta a prop». Diu que aquests dies també farà activitats institucionals com la visita al Pessebre Vivent del Pont Llarg, la rebuda del príncep Assuan i la dels Reis..., i «ho aprofitaré per veure amics i celebrar el Cap d'Any amb la colla». Diu que «possiblement pujaré algun dia a Tuixent a fer esquí de fons per desconectar i renovar energies»

FINA FARRÉS

«Avui faré aquella escudella que tothom ja espera»
Per a la directora de Càritas Arxiprestal de Manresa, el Nadal ja comença el dia 24 i, com de costum, ahir al vespre tenia previst d'anar a la missa del gall, normalment a la parròquia de la Verge de l'Esperança, a la barriada Mion, «on ens trobem diferents persones que hem format part durant els anys de grups de Revisió de vida». Diu que ara, amb mossèn Joan Aurich, la fan més d'hora que temps enre, «i llavors ens endúiem l'entrepà i sopàvem allà». Avui, dia de Nadal, el celebrarà «amb la família a casa. Venen els fills, el pare, dinem, fem tertúlia, i mirem la representació dels infants, perquè els agrada disfressar-se i fer alguna representació o cançó cantada a l'escola». Diu que també fan cagar el tió, «que sempre ens caga algun regal, algun joc, perquè durant les festes la canalla ho aprofiti per jugar», a part dels torrons i postres del dia. En total, al dinar d'avui seran 12,

Marc Aloy cuinant l'àpat d'aquest Nadal a casa de la seva àvia Josefina

OSCAR BAYONA

entre els quals hi ha quatre infants. Té clar que «faré escudella perquè tothom ja l'espera», i de segon, «faig pollastre amb prunes i peres, però de vegades vario, i aquest any faré peix». Després de dos anys de pandèmia, en el seu cas explica que «aquest any em canviaria molt poc perquè tots vivim a prop i tots vam viure el Nadal en proximitat. Vam poder continuar amb la vida familiar. La covid no ens va tocar».

ALBA OMS

«És especial després de dos anys treballant sense mirar quin dia era»
«El Nadal normalment el faig en un entorn familiar, a casa dels meus pares o de família propera», explica la gerent de la Regió Sanitària de Catalunya Central. Aquest any, després de dos de pandèmia, ho farà a casa d'un dels seus cosins «i, per tant, serà especial perquè per a mi són dies de sentiments: d'alegria, perquè ens retrobem, i també una mica tristos pels que no hi són». Pel que fa a l'àpat, diu que són una família «molt tradicional», i per això avui dinaran sopa de galets i demà canelons, i tampoc no hi faltaran els torrons ni els regals. Diu que aquestes festes seran especials perquè, «en el meu cas, han estat dos anys de treballar sense mirar quin dia de la setmana era, fos Nadal o Cap d'Any, i aquest Nadal continuarem pendents de la situació sanitària, però buscant, també, espai per a la família i el retrobament amb gent que estimes i fa temps que no et trobes per les restriccions». Diu que també ho fa especial la possibilitat de participar en activitats de Nadal. I és que «visc a Sant Julià de Cerdà-

nyola i cada any he anat a veure la Fia-faia», però ahir hi va participar portant-ne una. «Estic contenta de poder gaudir aquestes festes en un entorn de major normalitat en pandèmia».

PERE PALÀ

«Posarem nadesles i si la vetllada s'anima ballarem una mica»
El director de la UPC Manresa explica que tenia el costum de celebrar el Nadal a casa dels pares i els sogres, «però a mesura que ens han anat deixant i que la celebració se'ls ha fet massa feixuga, l'hem anat preparant nosaltres i, darrerament, són ells els que venen a casa nostra». Aquest any han preparat una celebració mixta, anit amb l'arbre de Nadal i els regals al seu voltant «per les meves arrels també alemanyes», i avui, dia de Nadal, amb un tió abans del dinar. Explica que «posem nadesles com a música ambiental i, si la vetllada s'anima, fins i tot ballem una mica». Ho celebra amb un nucli familiar «força reduït» i, degut a això, el darrer Nadal «ja el vam viure amb una certa normalitat». Això sí, recorda que va ser un contrast fort amb l'anterior, perquè la pandèmia els va obligar «a quedar-nos a casa amb les nostres dues filles», però sense que res impedisés passar unes festes «amb molt de caliu».

ELOI HERNÁNDEZ

«Sense fer Pastorets, podré gaudir tot el Nadal a Fonollosa»
L'alcalde de Fonollosa, Eloi Hernández, passarà el Nadal en família, amb un dinar a casa de la seva àvia materna, a Cal Seuva, on s'aplegaran una quinzena de persones, i amb un retorn «a la plena normali-

tat» després que la pandèmia els va impedir celebrar-ho plegats fa dos anys, mentre que l'any passat ho van fer «amb mascareta i ventilació, i no hi vam poder ser tots». Diu que «hi ha moltes ganes, perquè som una família de celebrar-ho tot». Els espera un àpat en part de cuina pròpia i en part de fora, on no hi faltaran els canelons «com ja és tradició». Són el que ve de fora, «però igualment casolans», perquè els compraran a una familiar de Manresa que té una carnisseria. Abans hi haurà un picapica, i després, vedella amb bolets que hauran cuinat «l'àvia i el pare». I, de postres, torrons. En acabat, a Cal Seuva es farà cagar el tió, «com hem fet tota la vida», malgrat que ja no hi ha infants. La més jove del grup serà «una meva cosina» de 28 anys, «però tots agafarem el bastó», assegura. A part del dinar, Eloi Hernández podrà viure un Nadal especial i gaudir-lo plenament a Fonollosa, perquè serà el primer després d'11 anys en què a la tarda no actuarà als Pastorets de Calaf. Al matí haurà anat a rebre el carter reial, i ara que pot, havent dinat i amb el tió buidat, anirà a fer unes partides al quinto que es fa cada Nadal al Centre Cultural.

JORDI CALLAU

«Com marquen els canons, menjarem escudella i carn d'olla»
El xòman santjoanenc i speaker del Baxi Manresa, i el seu germà Pep, faran l'àpat de Nadal a casa de la seva mare amb la resta de la família més propera, a Sant Joan mateix. En total, seran 8, «i com marquen els canons» menjaran escudella i carn d'olla de primer, i pollastre al forn o rostit de segon, que haurà preparat

Fina Farrés ja preparava ahir l'escudella que menjaran avui per dinar

MIREIA ARSO

la mare, perquè «com d'escudella de la mama no n'hi ha cap». Diu que és una tradició «de fa molts anys» que el 2020 no van poder fer i l'any passat van recuperar amb testos previs d'antífens. Tampoc no hi faltaran «els torrons que sempre caga el tíó», tot i que ho farà sense rebre bastonades. I és que «el més jove té 18 anys», de manera que passaran directament «a repartir-nos uns detallets perquè els regals més grans arriben per Reis». En acabat, es vestirà de Santa Claus per animar el Nadal anant per les cases. Ho va fer per la pandèmia, però ho manté després que «d'alguns llocs que he visitat ja em triquen perquè la canalla ho demana». I al vespre, cap a Torà, a fer unes partides del joc de la quina «com ja és tradició», només aturada fa dos anys per la covid.

MARI CALVO

«Serà el Nadal de tornar-nos a trobar amb la família de França»

Separats per la distància i durant dos anys per la covid, aquest serà «el Nadal de tornar-nos a trobar» amb la família de part del seu marit a França, explica la presidenta de l'Associació d'Amics de les Enramades de Sallent. Serà a la localitat cetrana d'Angoustrine, «on viu la meua cunyada Maite», on passaran dos dies perquè demà matinaran per anar a esquiar a Masella. Avui dinaran plegats, «15 persones, entre germans, fills i nebots», i encara que siguin a França i que el més jove ja és adolescent, «farem cagar el tíó, tots cantant i picant amb el bastó». Abans, els espera un àpat «sorpres» que els haurà preparat la Maite, tot i que les postres seran baguettes, perquè «ja m'han demanat un

pastís sacher i també els portarem torrons de Sallent», explica Calvo. Com que és difícil coincidir tots, «tènim moltes ganes de veure'ns» i assure's junts a taula. Es recorda de l'any passat, «que va ser una mica estrany perquè vam brindar junts però per videoconferència».

SESSA CASSERRAS

«Enguany tornarem a ser una vintena al voltant d'una taula»

Sessa Casserras, al capdavant del Taller d'Escultura Casserras, un dels obradors d'imatgeria festiva més antics del país, passarà el dia de Nadal amb el seu nucli familiar. La filla de Josep Manel Casserras i neta de Manel Casserras, històrics escultors i constructors de gegants que van donar prestigi al taller de Solsona, explica que cada 25 de desembre la família es reuneix a casa l'àvia materna. «Durant els últims anys, la pandèmia ens va impedir celebrar aquestes trobades, però enguany tornarem a ser una vintena de persones al voltant de la taula», remarca amb satisfacció. Destaca que són dies de feina al taller amb la preparació de les carrosses per a la cavalcada dels Reis d'Orient i la rehabilitació d'alguns gegants. No obstant això, assenyala que per res del món es perdria la cita familiar, de manera que al migdia tancarà el taller i acudirà a casa l'àvia per ajudar-la a preparar el menjar. «Ella sempre ha estat la gran cuinera de la família, però, des de fa uns quants anys, l'ajudem entre tots», comenta. En el seu cas, cada any s'encarrega d'elaborar un sorbet de pinya que serveixen per a les postres, «com una forma infal·libre per digerir millor l'àpat». Amb tot, posa en relleu que

«no hi ha millor combinació que un bon àpat amb les persones que estimes».

PERE RAFART

«M'hauré de conformar amb una videotrucada a la família»

«Aquest Nadal m'hauré de conformar amb una videotrucada a la família», destaca el mag solsoní Pere Rafart, que recentment ha revalidat el títol de segon millor il·lusionista del món de la màgia amb cartes. Enguany les festes li coincideixen amb una gira per Espanya que el portarà a actuar en ciutats com Madrid, Lleó i Bilbao. L'il·lusionista, que fa un mes va participar en la gala de lliurament dels premis Regió7, explica que no és la primera vegada que li toca treballar durant les festes. «Quan entres en aquest món, ja saps que et tocarà treballar molts festius», assenyala. Tot i això, confia que més endavant pugui tornar a celebrar un Nadal amb el calli de la llar, «on tots ens reunim per fer cagar el tíó». Reconeix que, «com a bon solsoní», li agrada més el Carnaval que el dia de Nadal, però en els últims anys havia aconseguit revivir la màgia de quan era un nen a través dels seus nebots. «Quan hi ha infants a casa, tornes a sentir gairebé les mateixes emocions que quan eres tu que obries els regals», apunta. De moment, però, es mostra satisfet amb les oportunitats que li brinda la seva professió, «en la qual gaudeixo com si fos un nen».

ANGELINA VILELLA

«Aquest any faré sarsuela, que em surt molt bona»

L'artista de Berga Angelina Vilella, recentment guardonada amb el Pre-

mi d'Honor de Cultura del Berguedà, compara cuinar amb pintar un quadre: «Tot és art». Si els fogons se li donen igual de bé que la seva faceta artística (pintura, dibuix...), l'àpat de Nadal no deixarà indiferent a les dotze persones que avui s'asseuran a taula. Angelina Vilella cuinarà el segon plat, i serà una sarsuela de peix. «Depèn de la creativitat del moment opto per un plat o un altre. Enguany faré sarsuela, que em surt molt bona», explica Vilella, que diu que ja va fer la prova diumenge passat i va ser «per llepar-se'n els dits». Ja té el peix comprat i congelat, «perquè a última hora no tinc mai temps d'anar a la peixateria», assegura. El primer plat el cuinarà la seva parella, Josep Badia, amb un plat típic berguedà de les festes nadalènques: escudella de blat de moro escarlat. Cuinaran per a fills i nets, la família més propera amb qui sempre comparteixen el dinar del 25 de desembre.

DAVID FONT

«Aquest any faré una recepta que vaig aprendre durant el confinament»

L'alcalde de Gironella, que aquesta setmana ha estat nomenat nou director del Centre d'Iniciatives per a la Reinserció (CIRE), avui farà l'àpat de Nadal a casa amb la família més propera. Enguany són 8 persones i a David Font li toca elaborar algun plat, tenint en compte que li agrada cuinar i se li dona molt bé: «Aquest any faig un aperitiu i canelons de pollastre, una recepta que vaig aprendre durant el confinament i que ja és el segon any que la fem». Els canelons no fallen mai al menú de Nadal de la família de David Font, com tampoc algun entrant de peix, explica. En canvi, el segon plat «intenció variar-lo cada any». El dinar d'avui serà un dels àpats que l'alcalde de Gironella compartirà en família aquestes festes, les primeres sense restriccions després de la covid. En el seu cas, reconeix que no ha canviat gaire: «En ser pocs, ja celebràvem el Nadal d'aquesta manera abans, durant i després de la pandèmia».

ENRIC QUÍLEZ

«Procuro anar als actes que es fan a Puigcerdà i la comarca»

El president del Grup de Recerca de Cerdanya segueix els costums de Nadal tal com els ha fet tota la vida. El dia 25 dina amb la mare, amb qui conviu, mantenint el costum que ja tenien quan hi havia el pare i els avis. Aquest any, però, haurà de modificar el pla perquè la mare és a la residència recuperant-se d'una afectació. Tradicionalment compra el menjar en un establiment de preparats a Puigcerdà i es manté fidel a la línia del costumari amb escudella, carn d'olla, pollastre, canelons i salmó. La pandèmia no ha fet modificar els costums a casa seva, ni tan sols durant el confinament perquè

l'àpat de Nadal també era amb el nucli de convivència. En aquest sentit, Enric Quílez manté els costums de les festes: «Procuro anar als actes de Nadal que es fan a Puigcerdà i la comarca, com ara el del dia 26 a Llívia per veure la Polifònica de Puig-reig, o els Pastorets quan es fan o a les trobades de Poesia, com la que organitzem nosaltres el dia 30; si que durant la pandèmia vam prendre mesures, però ara ja hem recuperat la normalitat i participo en les activitats».

CELESTE ALÍAS

«Menjarem un plat típic de la zona de Conca»

A Catalunya l'àpat fort sempre ha estat el 25, però més enllà del tíó i la missa del gall, moltes famílies fan també festa grossa la Nit de Nadal. És el cas de la cantant santjoanenca, que celebra el sopar de Nadal amb la família de part de mare, que és d'origen andalús. El seu cosí és un altre artista santjoanenc de renom, l'Antonio el Remendao, així que no hi podia faltar la música. Anit preveïen fer «festa grossa», amb quaranta a taula «i el meu cosí a la guitarra», explicava. I avui no hi haurà treva. El dinar de Nadal el celebra amb la família del seu company, el pintor i artista plàstic Chema Rico. «Ells són de Conca i menjarem també un plat que és típic de la regió», diu. La covid no va trastocar-los gaire els plans del dinar de Nadal, tot i que van haver de dividir-se. Però sí que va impedir que la Celeste celebrés la Nit de Nadal amb la família de la mare perquè és normalment una celebració on són més gent.

SÍLVIA SANFELIU

«Menjarem una escudella boníssima i espalltes de cabrit»

La dramaturga i directora teatral manresana avui dinarà amb tota la família a casa la mare. «Hi mengem una escudella boníssima amb moltes calories i hi ha espalltes de cabrit per a tothom, fins i tot per als nens», detalla. Demà, en canvi, tot el protagonisme se l'endú el Pessebre Vivent del Pont Llarg, en què ella participa. «Dinem amb la meua germana, cunyats..., mengem més lleuger i ràpid i anem cap a la Mion, fa molts anys que faig el paper de rentadora i algun altre personatge», comenta. I al vespre es reunirà amb els amics. «No arriba a ser un sopar, però portem neules o altres coses que hagin sobrat per veure'ns i fer la xerrada». La pandèmia no va modificar les trobades familiars més enllà que es van fer amb distància i mascareta, però va impedir fer el Pessebre Vivent del Pont Llarg i va obligar a adaptar l'obra *El meu primer Nadal al Kursaal* amb el Jan i la Júlia del Servei Educatiu del teatre manresà, un clàssic nadalenc molt participatiu que va implementar distàncies per seguir alçant el teló. Sílvia Sanfeliu el dirigeix i, per tant, li marca molt les festes.